

85. POSTŘELENÝ

173.

Z Dolní Bečvy

A co to tam pí - ská v tej na - šej ja - vo - ri - ně, v tej na - šej ja - vo - ri - ně?

[: A co to tam píská :]
[: v tej našej javorině? :]

Přišel naň myslivec,
postřelil jeho srdce.

Pase synek ovce,
ja, na zelenej lúce.

Čemu sa nebránil,
dyž měl obušek v rukách?

86. POHŘEB MILÉHO

174.

Od Rajhradu

Ach, můj Bo-že z ne-be, Bo-že na vý-so-sti, dal se mně sy-neček, dal se mně syneček do těžké ne-mo-ci.

Ach, můj Bože z nebe,
Bože na výsosti!
[: Dal se mně syneček :]
do těžké nemoci.

Jož toho mládenca
po krchově nesó,
jeho němilší
za něm k hrobu vedó.

Do kapcečky sáhla,
tolárek vetáhla,
tem malém žáčkovém
po jedném dávala.

Debech já věděla,
že homře za Prahó,
dala bech mo dělat
trohlo bramoruvó.

Jož toho mládenca
do hroba dávajó,
jeho němilší
vodó homévajó.

To máte, žáčkové,
za vaše slóžení,
že ste poslózili
mýmo potěšení.

Trohlo bramoruvó,
z rozmarýno věnec,
habe každé věděl,
že bel můj mládenec.

Jož toho mládenca
do hroba vložili,
jeho němilší
dvá vod hroba vedli.

Pochovali ste mně
z červené růže květ,
ten mně bel milší
nežle ten celé svět.

175. *Jiné čtení*

Od Příbora

Hajičku, hajičku,
si pěkný zelený;
leži tam syneček
cely poraněny.

Dyby ja věděla,
že už musíš umřít,
dala by ja tobě
košulu zlatem šít.

oči utírala.

Dyby ja věděla,
že tě hlava boli,
poslala by ja ti
někaj pro doctory.

Nědavaj, děvečko,
košulu zlatem šít,
klekni na kolena
a pros Pana Boha,
bych moh co spěš umřít.

Něplakaj, děvečko,
o synka mrtveho,
možeš sobě vybrat
z tisica jedneho.

Něchcu, ma děvečko,
doctorovej masti,
už su porubane
na hlavě me kosti.

Na hrobě klečela,
žalostně plakala
a bílym šatečkem

A ja bych vybrala,
až bych baj přebrala,
něni žadny milši
nežli ten najprvši.